

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 82/08-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. júla 2008 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť P. L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom Mgr. M. K., N., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 Nc 5069/03) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo P. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 Nc 5069/03) **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. P. L. priznáva finančné zadostučinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Nitra povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia P. L. v sume 13 175 Sk (slovom trinásťtisícstosedemdesiatpäť slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu advokáta Mgr. M. K., N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Nitra je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia P. L. v sume 13 175 Sk (slovom trinásťtisícstosedemdesiatpäť slovenských korún) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Vo zvyšnej časti sťažnosti P. L. nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 82/08-38 z 27. mája 2008 prijal na ďalšie konanie sťažnosť P. L. (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 Nc 5069/03).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že je účastníkom súdneho konania o ochranu osobnosti v postavení žalobcu. Konanie vedené pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedené pod sp. zn. 11 Nc 5069/03) bolo začaté podaním návrhu 10. decembra 2003 a dosiaľ nie je právoplatne skončené, čo len prehľbuje jeho právnu neistotu. Ďalej uviedol:

«... Sťažovateľ bol dňa 1. 9. 2001 zadržaný pre podozrenie zo spáchania trestného činu, dňa 2. 9. 2001 obvinený a dňa 3. 9. 2001 vzatý do väzby. Pár dní po týchto úkonoch sa trestné činy, pre ktoré bol sťažovateľ obvinený a stíhaný, značne zmedializovali. V médiách sa objavili rôzne články a reportáže, ktoré však v drvivej väčšine prípadov boli podávané verejnosti spôsobom, ktorý porušoval práva na ochranu osobnosti a prezumpciu nevinu. Tak tomu bolo aj v prípade týždenníka „P.“, ktorý dňa 17. 09. 2001 uverejnil článok o sťažovateľovi, ktorý nazval „Beštia“...»

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 Nc 5069/03) porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby mu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietahov a zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 13 175 Sk.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom z 8. februára 2008 sp. zn. Spr. 134/08, kde sa uvádza:

„... Dňa 10. 12. 2003 sťažovateľ podal na súd návrh na ochranu osobnosti s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy a keďže tento návrh neobsahoval petit, bol zapísaný do reg. neúplných podaní (reg. Nc) pod sp. zn. 11 Nc 5069/03. Vyššia súdna úradníčka Mgr. S. G., poverená zákonným sudcom JUDr. J. K., ktorému bola vec pridelená na vybavenie, vyzvala navrhovateľa dňa 16. 2. 2004 na odstránenie vady podania spočívajúcej v doplnení presne špecifikovaného petitu návrhu. Výzva bola doručená navrhovateľovi dňa 8. 3. 2004 a návrh bol doplnený dňa 17. 3. 2004. Súd uznesením č. k. 11 Nc 5069/03-9 zo dňa 23. 4. 2004 podanie odmietol, nakoľko doplnenie návrhu považoval za nedostatočné. Voči tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ dňa 19. 5. 2004 odvolanie a spis bol dňa 17. 3. 2006 predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6 Co 88/2006-16 zo dňa 31. 5. 2006 napadnuté uznesenie súdu

prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že nariadil konať o návrhu na ochranu osobnosti, pretože návrh po doplnení považoval za dostatočný. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia bola vec prevedená do reg. C a pod sp. zn. 25 C 220/2006 predložená na ďalší procesný postup pôvodnému zákonnému sudcovi JUDr. J. K. Sudca dňa 22. 11. 2006 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za konanie a na základe jeho žiadosti zo dňa 11. 12. 2006 mu priznal uznesením č. k. 25 C 220/06-28 zo dňa 2. 1. 2007 oslobodenie od zaplatenia súdnych poplatkov a ustanovil mu právneho zástupcu z radov advokátov. Po nadobudnutí právoplatnosti týchto procesných rozhodnutí súd vytýčil termín pojednávania na 11. 5. 2007, ďalšie pojednávanie bolo stanovené na 1. 6. 2007, 20. 6. 2007, 4. 7. 2007 a dňa 9. 8. 2007 súd vypočul navrhovateľa cestou dožiadaného súdu v Trnave. Dňa 12. 11. 2007 bol súdu doručený návrh na pripustenie zmeny petitu, o ktorom súd rozhodol uznesením č. k. 25 C 220/2006-263 zo dňa 12. 12. 2007. V súčasnej dobe je vo veci vytýčený termín pojednávania na 7. 3. 2008.

Podania sťažovateľa pôvodne nespĺňali náležitosti riadneho návrhu v zmysle príslušných ustanovení OSP, preto súd musel najskôr odstraňovať ich nedostatky. Súd postupom podľa § 43 OSP vyzýval navrhovateľa na odstránenie väd, poučil ho o tom, ako má nedostatky odstrániť i o tom, že ak vady nebudú odstránené a súd pre tento nedostatok nebude môcť pokračovať, bude konanie zastavené (§ 43 ods. 2 OSP v znení účinnom do 31. 8. 2003), resp. bude jeho podanie odmietnuté (§ 43 ods. 2 OSP v znení účinnom od 31. 8. 2003). Aj tieto okolnosti ovplyvnili celkovú dĺžku konania.

V konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/06 (predtým 11 Nc 5069/03) sa súd v súčasnej dobe zaoberá meritom veci a za týmto účelom prebieha riadne dokazovanie. K prieťahom v konaní došlo iba v súvislosti s predložením spisu na odvolací súd, nakoľko navrhovateľ podal odvolanie dňa 19. 5. 2004, avšak predložené bolo odvolaciemu súdu až dňa 17. 3. 2006. Stalo sa tak preto, že spis bol omylom, v dôsledku nesprávnej úpravy vyššej súdnej úradníčky zo dňa 4. 6. 2004, založený do archívu.

Pokiaľ ide o vyjadrenie či sťažovateľ vyčerpal všetky právne prostriedky na ochranu svojich práv, teda či podal sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu, tak oznamujem, že sťažovateľ podal 1 x sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006, a to dňa 8. 2. 2006, ktorá je vedená pod č. Spr. 1907/06. V rámci prejednávania sťažnosti, ktorá bola inak vyhodnotená ako opodstatnená práve preto, že spis

napriek odvolaniu nebol predložený odvolaciemu súdu, bola ihneď vykonaná náprava spočívajúca vtom, že spis bol bezodkladne predložený Krajskému súdu v Nitre na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa...“

Právny zástupca sťažovateľa v doplnení sťažnosti z 15. mája 2008 uviedol:

«... Okresný súd Nitra vo svojom liste zo dňa 8. 2. 2008 Spr. 134/08 uviedol, že k priedahom v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/06 došlo iba v súvislosti s predložením spisu na odvolací súd a stalo sa tak preto, že spis bol omylom v dôsledku nesprávnej úpravy vyššej súdnej úradníčky zo dňa 4. 6. 2004 založený do archívu, avšak súd nezarátal do obdobia, ktoré je možné považovať za priedah v konaní aj dobu, po ktorú navrhovateľ správne opravil svoje podanie návrhom zo dňa 17. 3. 2004 až do rozhodnutia prvostupňového súdu zo dňa 23. 4. 2004, ktorý toto podanie odmietol, nakoľko ho považoval za nedostatočné (odvolací súd toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu späť s tým, že nariadil konať o návrhu na ochranu osobnosti, pretože návrh po doplnení považoval za dostatočný).

Ďalej som toho názoru, že výpočet pojednávaní konaných na Okresnom súde Nitra dňa 11. 5. 2007, 1. 6. 2007, 20. 6. 2007, 4. 7. 2007, 9. 8. 2007, 7. 3. 2008 k sp. zn. 25 C 220/06 sprevádza nedostatočná príprava na pojednávanie zo strany zákonného sudcu a tak v súlade s § 114 ods. 1 OSP príslušný sudca nemôže vo veci rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní. Nedostatočnú prípravu na pojednávanie vidím predovšetkým v tom, že od prvého pojednávania boli pojednávania v tejto veci viackrát odročované predovšetkým pre nedostatočné zabezpečenie toho, aby dôkazy potrebné na rozhodnutie vo veci boli riadne a včas predložené súdu a následne vykonané a aby tak súd mohol naplniť ustanovenia § 6, § 100 ods. 1 prvá veta a § 114 ods. 1 OSP a tiež vtom, že Okresný súd v Nitre nedodrжал ustanovenie § 103 OSP, ktorý mu ukladá kedykoľvek za konania skúmať podmienky konania, a z toho potom vyplynuli aj priedahy v tomto konaní.

Je zřejmé a nespochybniteľné, že sťažovateľ je už niekoľko rokov v stave právnej neistoty. Za dôležité považujeme upozorniť na skutočnosť, že v čase t. j. 28. 5. 2002 kedy podal sťažovateľ prvú žalobu na Okresný súd Nitra voči tlačovému periodiku P. z dôvodu, že dňa 17. 9. 2001 uviedli o jeho osobe článok s názvom „Beštia“, nemal sťažovateľ prístup k všetkým právnym predpisom publikovaným v Zbierke zákonov SR z dôvodu, že v tom čase

sa nachádzal v Ústave na výkon väzby v L. a v danom čase mu bol umožnený iba prístup k Trestnému poriadku a k Trestnému zákonu.

Na základe vyššie uvedenej skutočnosti, že sťažovateľ nemal prístup k všetkým právnym predpisom SR publikovaných v Zbierke zákonov, sťažovateľ nevedel, ako má správne odstrániť nedostatky svojich podaní týkajúcich sa ochrany osobnosti.

Som toho názoru, že postup Okresného súdu v Nitre v konaniach o ochranu osobnosti, nevykazovalo a nevykazuje znaky plynulého a efektívneho konania smerujúceho ku konečnému právoplatnému rozhodnutiu vo veci a tým k odstráneniu stavu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza a k naplneniu mnou uvádzaného účelu Občianskeho zákonníka vyjadreného v § 1 tohto zákona, ktorým je ochrana a rozvoj občianskych práv a slobôd, najmä s ohľadom na ochranu osobnosti fyzickej osoby...»

Podpredsedníčka okresného súdu v podaní z 10. júna 2008 a právny zástupca sťažovateľa v doplnení sťažnosti z 15. mája 2008 uviedli, že netrvajú na ústnom pojednávaní vo veci.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedenej pod sp. zn. 11 Nc 5069/03) podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania je ochrana osobnosti, ktorá tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Ústavný súd vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých výsledkov konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali priebeh konania jeho zložitou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že aj samotný sťažovateľ prispel k celkovej dĺžke konania vedeného okresným súdom tým, že podal nekvalifikované podanie. Návrh na začatie konania mal nedostatky, ktoré bolo potrebné odstraňovať. V dôsledku tejto skutočnosti došlo k predĺženiu konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bol postup okresného súdu. Ústavný sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci nielen z hľadiska sťažovateľom namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania.

Z rozboru veci vyplýva, že 10. decembra 2003 sťažovateľ podal návrh na začatie konania o ochranu osobnosti. Dňa 23. apríla 2004 okresný súd návrh sťažovateľa na začatie konania uznesením odmietol z dôvodu nedostatkov podania. Dňa 19. mája 2004 sa sťažovateľ odvolal proti uzneseniu okresného súdu o odmietnutí jeho návrhu na začatie konania. Dňa 4. júna 2004 bol spis založený do archívu. Dňa 10. marca 2006 bol spísaný úradný záznam, v ktorom sa uvádza, že zákonný sudca sa dozvedel o odvolaní sťažovateľa až 10. marca 2006. Dňa 17. marca 2006 bol spis predložený Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní. Dňa 31. mája 2006 krajský súd v rámci odvolacieho konania napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 24. októbra 2006 bol spis z registra Nc prevedený do registra C pod sp. zn. 25 C 220/2006. Dňa 2. januára 2007 okresný súd priznal sťažovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a ustanovil mu zástupcu z radov advokátov. Dňa 18. apríla 2007 okresný súd konanie v časti 49 000 000 Sk zastavil z dôvodu

čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania. Dňa 4. júla 2007 okresný súd uznesením rozhodol o pripustení zmeny návrhu na začatie konania. Dňa 10. júla 2007 okresný súd ustanovil sťažovateľovi novú zástupkyňu z radov advokátov. Dňa 12. novembra 2007 podala právna zástupkyňa sťažovateľa návrh na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania. Dňa 12. decembra 2007 okresný súd rozhodol o nepripustení zmeny návrhu na začatie konania.

Ústavný súd zistil, že v tomto konaní došlo k nečinnosti okresného súdu, a to v období od 19. mája 2004, keď bolo podané odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o odmietnutí návrhu na začatie konania, do 17. marca 2006, keď bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní (nečinnosť 22 mesiacov).

Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností pri hodnotení postupu okresného súdu, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dobu konania a na skutočnosť, že konanie začalo ešte v roku 2003, konštatuje, že celková dĺžka konania (takmer 4 a pol roka) nemôže byť považovaná za zodpovedajúcu požiadavke konania bez zbytočných prieťahov, ako to vyžaduje čl. 48 ods. 2 ústavy. Uvedené okolnosti sú dostatočné na to, aby oprávnili ústavný súd k záveru, že právna vec sťažovateľa nebola prerokovaná bez zbytočných prieťahov, a že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 Nc 5069/03) bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to ústavný súd okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 11 Nc 5069/03) konal bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk voči okresnému súdu poukazujúc najmä na doterajšiu dĺžku konania.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba 4 a pol roka čakala na výsledok súdneho konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré dosiaľ nie je právoplatne skončené. U sťažovateľa oprávnene takýto postup okresného súdu vyvoláva stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľa, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv sťažovateľa, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu sťažovateľovi, je primeraným zadosťučinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľa.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa si v podaní z 15. mája 2008 uplatnil trovy konania v sume 13 175 Sk.

Základom na výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2007 v sume 19 056 Sk.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 13 175 Sk z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za tri úkony právnej služby v hodnote po 3 176 Sk (príprava a prevzatie veci a doplnenie sťažnosti) zvýšené o 19 % daň z pridanej hodnoty, keďže advokát je platcom DPH. Ďalej ústavný súd podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal právnenému zástupcovi sťažovateľa trikrát náhradu režijného paušálu po 190 Sk. Ústavný súd mu priznal aj náhradu za stratu času (§ 17 ods. 1 citovanej vyhlášky) za 2 hodiny (cesta z N. do I., 1 polhodina je 317 Sk) spolu v sume 1 268 Sk. Ústavný súd vyslovil povinnosť okresného súdu uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa (bod 5 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júla 2008